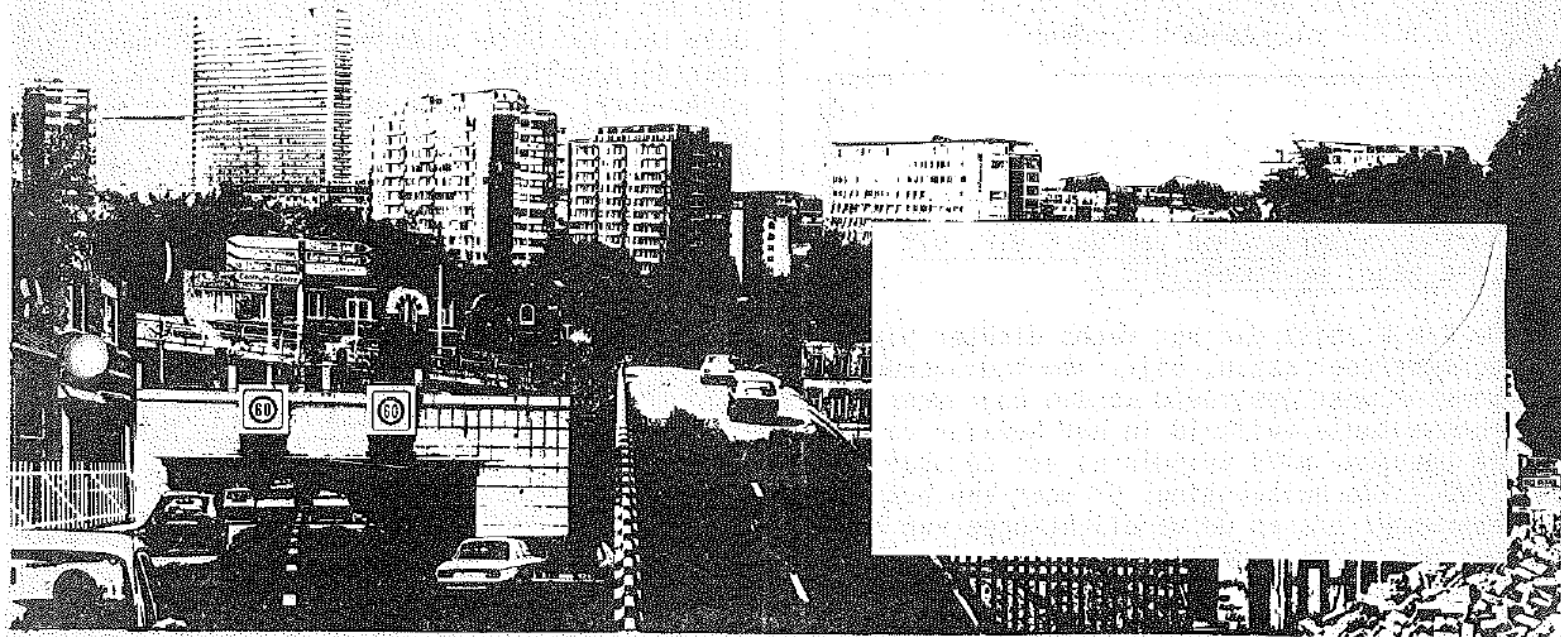

BRALLERLEI BRALLERLEI

MAANBLAD VAN BRAL
BRUSSELE RAAD
VOOR HET LEEFMILIEU

JAARGANG 3 1 '79

BRAL BRAL

BRAL is de Nederlandstalige Brusselse Federatie van Bond Beter Leefmilieu **BBL** vzw

INHOUD

- blz. 2 : Nieuwe regering.....Nieuw beleid ? ?
- blz. 5 : HAREN bij Brussel gelapt !
- blz. 9 : Metro Molenbeek ANNO 1979.
- blz. 10 : Sprokkels :
 - Vormingscyclus Milieu-groep Keerbergen.
 - Leefmilieu ! en dan ? !
Cyclus door Volkshogeschool ELCKER-IK.

Redactie

Roger De Cleen, Fredrik Vinamont
en Daniel Dittrich.

ADMINISTRATIE EN BRIEFWISSELING

Sint Michielsstraat 37
1000 Brussel
Tel. 02/217.07.55

Openingsuren : elke werkdag van
9 tot 12 uur en
van 14 tot 18 uur.

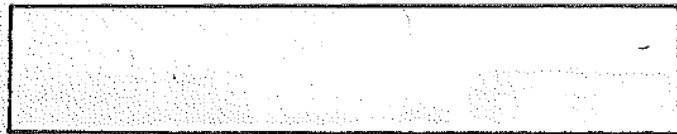
Abonnementsprijs
300 fr. per jaargang en 30 fr. per
nummer.

Technische realisatie : C.C.C.

Bankrekening : 068-0666160-88

NIEUWE regering

Graag analyseerden we hier wat van de nieuwe bewindsploeg kan verwacht worden i.v.m. het (Brusselse) leefmilieu. Helemaal de nieuwe regering is er nog niet. Het kan nog alle kanten uit. Op risico van ons te vergissen wat de samenstelling betreft hier alvast hetgeen we in C.V.P.- en B.S.P.- programma's vonden

Verkiezingsprogramma van de C.V.P. uit tele-zeg (november 1978).

De C.V.P. eist dat het recht dichter bij de mens moet staan, bijv. i.v.m. huurovereenkomsten moet gestreefd worden naar meer contractuele vrijheid in het bepalen van de huursom, mits vrijwaring van de stabiliteit van huisvesting. Er moet een beter evenwicht tussen de verplichtingen van de huurder en de eigenaar tot stand gebracht worden.

Verder legt de C.V.P. nog accenten op een stevige verkeersinfrastructuur en de verzorging en ordening van onze leefruimte.

- Er moet een beleid van gemeenschappelijk vervoer bestaan, dat volkomen aan de behoeften van de bevolking beantwoordt en de laagste sociale kosten vergt. Veiligheid, vlotheid, regelmatigheid en comfort moeten het openbaar verkeer, vooral dan het pendelverkeer, kwalitatief verbeteren.

- Het is noodzakelijk tot een goede coördinatie te komen van de investeringen in de vervoerinfrastructuren, met inachtneming van bredere sociale context, van kosten en de voordelen der verschillende vervoertakken.

De verdere aanleg en uitbouw van vervoerinfrastructuur moet geschieden in het raam van een oordeelkundige planning waarbij, naast zuivere economische factoren, sociale en ecologische overwegingen mede bepalend worden.

- De C.V.P. meent dat de politiek van veiligheid op de weg moet verder gezet worden. Actieve campagnes moeten worden gevoerd om de veiligheid op de weg van bestuurders, fietsers, voetgangers en kinderen te verhogen.

NIEUW beleid ??

De gemeentebesturen moeten ertoe aangezet worden, daar waar het mogelijk is "woon-erven" in te richten.

De groeiende vrije tijd biedt de mensen de noodzakelijke rustpunten en afwisseling met het soms zeer jachtig beroepsleven. Deze kan nog beter gewaardeerd worden wanneer de dagelijkse leefwereld in woning, wijk, dorp, stad, goed verzorgd en evenwichtig uitgebouwd wordt en wanneer hij een bevredigde organisatie van het gezins- en ontspanningsleven en van de cultuurbeleving toelaat.

- In stad en dorp moet de vlucht uit de kern afgeremd worden door opnieuw tot leven brengen van het reeds geurbaniseerde gebied via een beleid van dorps- of stadskernvernieuwing, waar wonen, winkelen, cultuurleven en ontspanning een harmonisch geheel vormen.

Bijzondere aandacht moet worden besteed aan de herwaardering en herbesteding van historische gebouwen voor socio-culturele doeleinden, sociale woningbouw, kleinschalige culturele infrastructuur, enz.

- Het behoud van de waardevolle landschappen en groene ruimten, moet gewaarborgd worden.

- Een realistisch huisvestingsbeleid, waardoor elk gezin een gezonde en comfortabele woning zou hebben, en over de vrije keuze zou beschikken om zich, binnen de perken van de ruimtelijke ordening en aan een sociaal verantwoorde prijs, in de stad of op het platteland te vestigen, is gewenst.

- Een sociaal grondbeleid is noodzakelijk om efficiënt aan ruimtelijke ordening te kunnen doen, de stijging van de grondprijzen te beperken, grondspeculatie uit te sluiten, en het aanbod van goed uitgeruste bouwgronden te verhogen.

- Maatregelen ter bescherming van het milieu en ter bestrijding van de hinderdringen zich meer en meer op. Hierbij moet rekening worden gehouden met de economische wetmatigheden. Een aantal maatregelen moeten afvalverwerkende en recyclende bedrijven opgericht worden. Er moet spoedig een wet komen die de normen en de verantwoordelijkheden van de

vervuiling vastlegt. Door de overheid dient ten slotte een planning te worden opgemaakt, met de vereisten van het behoud van de natuur en van het leefmilieu.

Verkiezingsprogramma van de Vlaamse socialisten - verkiezingen 17-12-78 inzake leefmilieu.

De Vlaamse socialisten streven een krachtig economisch beleid na dat steunt op de verdediging van de tewerkstelling en de bescherming van de koopkracht.

Zij denken aan het lanceren van 3 grote tewerkstellingsprogramma's :

- 1) arbeidsintensieve vernieuwbouw en verbetering van bestaande woningen (verwarming, isolatie, verbouwing, modernisering)
- 2) verbetering van de kwaliteit van het leven in de stad en omgeving (verbetering van de verkeersuitrusting, vernieuwing van de organisatie van het stadsleven, bescherming van de natuur en het leefmilieu.)
- 3) uitbouw van de welzijnsektor en de verbetering van de werkomstandigheden in fabriek en kantoor.

Wat het energiebeleid betreft zullen zij ophoeven voor :

- een rationeler energieverbruik (strijd tegen verspilling, steun aan energiebesparende projecten en investeringen)
- Naast het gebruik van de traditionele energiebronnen dient op een dynamische wijze gewerkt worden aan het zo mogelijk operationeel maken van alternatieve energiebronnen.

De tewerkstellingsstructuur krijgt eveneens aandacht.

Het individueel initiatief, de arbeid, de wil om economische risico's te verzekeren mogen niet worden benadeeld, voor zover zij overeenstemmen met de doelstellingen van de gemeenschap. K.M.O's moeten worden beschermd tegen elke vorm van verdrukking die grote groepen en " multinationals " dreigen te veroorzaken.

De Vlaamse socialisten stellen een betere bescherming van de verbruiker voor :

door verplichte informatieve etikettering, doeltreffende kwaliteitscontrole, bescherming tegen schadelijke productie en overdreven gebruik van tabak, alcohol en geneesmiddelen. Afdoende bescherming tegen de misleidende reclame en tegen het overdreven gebruik van wegwerpproducten staan eveneens op het verkiezingsprogramma.

Een betere kwaliteit voor het leven : geborgenheid en welzijn voor iedereen.

Iedereen moet, tegen redelijke prijs, als huurder of als eigenaar, een eigentijdse woning in een aangename omgeving kunnen betrekken.

Deze doelstelling vereist :

a) een beter grondbeleid :

Er is in de eerste plaats een globaal ruimtelijk plan nodig om te komen tot een duidelijk vestingspatroon, waarbinnen de gemeentebesturen, na directe inspraak van de bevolking, gemeentelijke structuur- en aanlegplannen verplicht moeten uitwerken.

Er moet gestreefd worden naar het opbouwen van leefzones die alle noodzakelijke leef-functies bevatten, zoals ondermeer woon-gelegenheid, recreatiezones, scholen, administratieve centra, cultuur en ontspanningsmogelijkheden, winkelcentra en werk-gelegenheden.

Vooreerst dienen de bestaande woonzones uitgeput te worden, pas dan kan gedacht worden aan het aanleggen van woonuitbreidingszones.

Om de stijging van de grondprijzen in de toekomst te beletten moeten de grondverhandelingen aan het marktmechanisme worden onttrokken. Het gebruik van de grond en de waarde daaraan verbonden dienen dan ook voor elk perceel op tegensprekelijke wijze te worden geregistreerd.

b) betere kwaliteit van de woningen :

Er moet niet meer zo krampachtig worden gestreefd naar recordcijfers in de nieuwbouw. Te veel woningen staan immers leeg. Onze aandacht moet veeleer gaan naar een kwaliteitsverbetering.

c) een sociaal woonbeleid :

Het subsidie - en premiesysteem moet worden aangepast, met verhoging van de inkomensgrenzen waar nodig.

Bij de toekenning van sociale woningen dient voorrang verleend te worden aan de lagere inkomenscategoriën. Tevens dient een billijker huurstelsel ontworpen te worden.

d) het recht op wonen verzekeren :

Het woonbeleid moet de bescherming van de huurder op zich nemen. Een nieuwe huurwetgeving moet bewerkstelligen dat huurders niet meer aan allerlei willekeur worden blootgesteld. Dat kan ondermeer door een verplicht, schriftelijk type-huurcontract. Opzeg is slechts mogelijk binnen duidelijk omschreven perken.

De huurprijzen moeten strikt beheerst worden, ook bij verandering van huurder : slechts één verhoging per jaar op basis van de index wordt toegelaten.

e) stad en dorp leefbaar houden :

Het is de plicht van de overheid een doelbewust en actief milieubeleid te voeren.

Landbouw en natuurbehoud moeten hand in hand gaan om onherstelbare aantastingen van de open ruimten en een onoordeelkundig gebruik van de bodem te beletten.

Specifieke maatregelen ter bescherming van het milieu moeten worden getroffen in de gebieden die het meest aangetast zijn.

Er moeten eveneens globale acties gevoerd worden tegen die aspecten die het milieu het meest aantasten, zoals lucht- en waterverontreiniging.

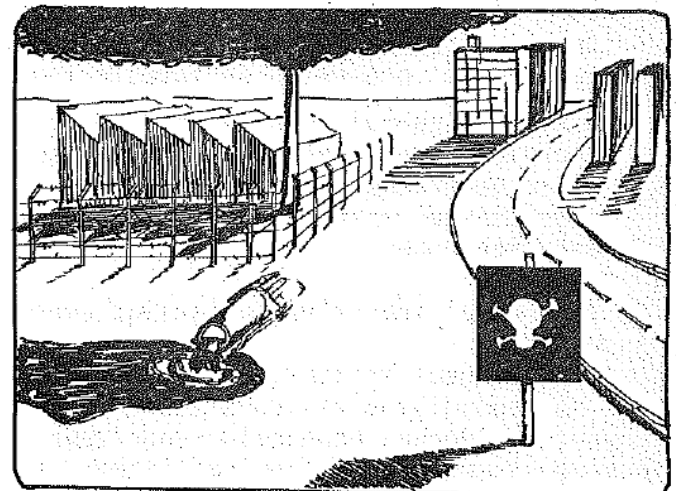
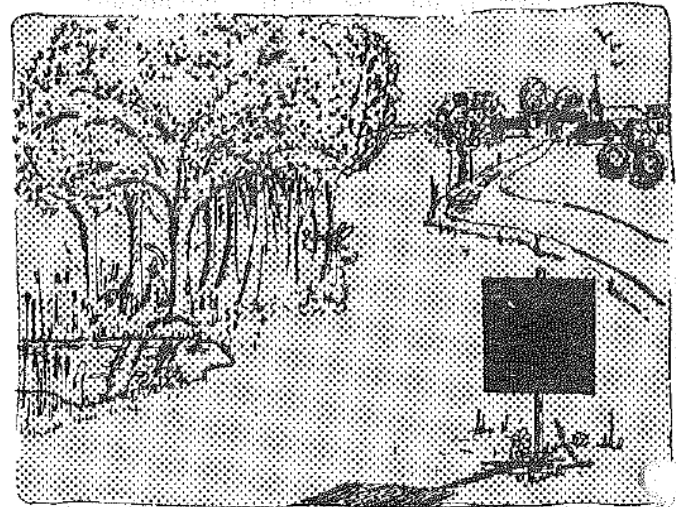
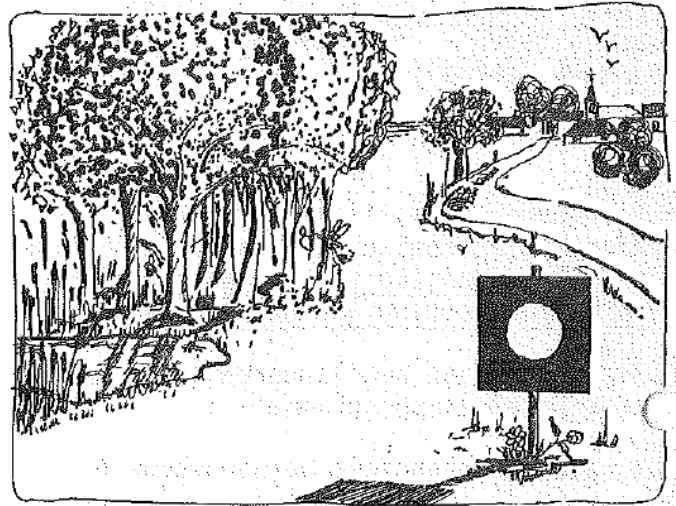
De herwaardering van de woonomgeving staat eveneens op het programma. Hierbij denken zij aan het heffen van een belasting op niet-bebouwde percelen en leegstaande woningen, evenals het toekennen van verbeteringspremies voor het functioneel verbeteren van woningen.

De beperking van het gemotoriseerd vervoer op bepaalde plaatsen, de aanleg van fiets- en wandelpaden, evenals de uitbouw van een milieuvriendelijk openbaar vervoer moeten bijdragen tot een betere woonomgeving.

Het verwezenlijken van een kindervriendelijk klimaat binnen de samenleving : verkeersveiligheid, speelpleinen binnen de eigen leefomgeving.

Bij dit alles is de actieve inspraak van de bevolking essentieel.

Volgende keer komen we op de franstalige partijen terug en op de overige regeringspartijen, als die er zijn.....

HAREN bij Brussel gelapt !

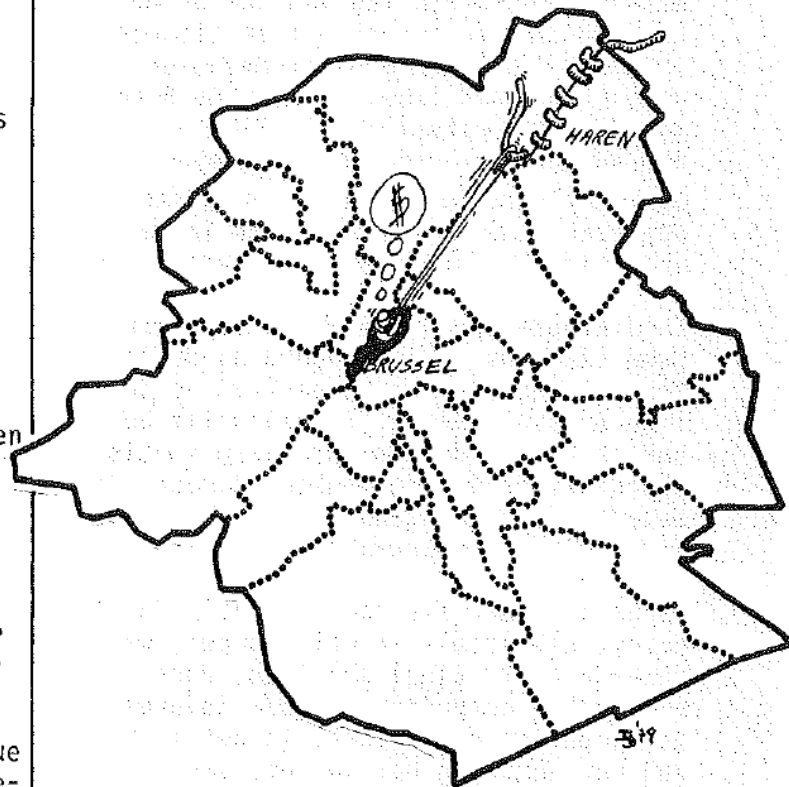
Samengevatte tekst op basis van de oorspronkelijke tekst van J.E. DAVIDTS .

In een nummer van "Eigen schoon en de Brabander" schreef F. Van der Elst een bijdrage over de aanhechting van Neder-Over-Heembeek bij Brussel. Hij gebruikt het woord aanhechting in de zin van annexeren of inpalmen. Volgens Verschueren's Modern Woordenboek betekent aanhechten, bij kleine gedeelten, zich wederrechtelijk iets toe-eigenen. Zo is het niet gebeurd, noch voor Haren noch voor Heembeek. Om de formidabele fopperij te betiteln, schreef ik (= J.E. DAVIDTS) in mijn dagboek: Haren bij Brussel ... gelapt. Volgens het woordenboek heeft lappen een dubbele betekenis. Eerst betekent lappen, iets lomp samenvoegen, iets aaneen flansen; de tweede betekenis is de ongehoorde en ongerechtvaardigde manier waarop de argeloze inwoners van Haren er werden ingelapt, slachtoffers van de gewetenloze politieke machtmisbruikers. Op enkele dagen was heel de affaire gebakken en de schelmerij voltrokken.

De politieke bonzen uit Brussel, die sporadisch ter gelegenheid van de verkiezingen hun neus te Haren lieten zien, waren onbekwaam een fatsoenlijke nederlandse toespraak voor het volk te houden. Er werd nergens een openbare vergadering belegd om het volk voor te lichten of om advies te vragen. Alles gebeurde achter schermen, omweven door de grootste geheimzinnigheid. De voorgewende uitbreiding van Brussel-Zeehaven was simpel flauwe kul en wacht nog steeds op de aanpak. Waar Xavier De Bue vertelt dat hij de burgemeesters van de betrokken gemeenten in zijn kabinet heeft ontvangen en zij volledig instemden met het ontwerp van burgemeester Max, geeft hij de indruk dat de burgemeesters optraden op bevel van hun volk om de aanhechting bij Brussel goed te keuren. Zulks strookt niet met de waarheid, zeker niet voor Haren. Men wist dat het stadsbestuur met begerige ogen naar de Harense fabrieken keek; daar lagen immers talrijke bronnen voor het stijven van de stadskas.

Als ik nu, 55 jaar na deze historische gebeurtenis, toevallig in mijn geboortedorp kom, ben ik beschaamd bij het zien van wat het stadsbestuur er heeft uitgespookt. Het is een vlek zonder ziel geworden, een stuk uithoek, waar zich niemand om bekommert. In Heembeek sprak men van verwoeste gewesten.

Het is naar mijn mening het geschikte ogenblik, ter gelegenheid van de hergroepering van de dorpen, Haren aan te sluiten bij Machelen en Diegem, twee naburige dorpen van hetzelfde kaliber, waarmee Haren steeds in de beste verstandhouding heeft geleefd.

Ik denk niet zonder heimwee aan het dorpsbeeld van mijn jeugd. Het was een echt pareltje, overgebleven uit de tijd van de Oostenrijkers. Gelegen met Evere aan de Noordzijde van Schaarbeek, vormde het dorp met Evere en Helmet een uitgestrekte moestuin, van waaruit elke morgen karrevrachten groenten naar de Brusselse markten werden gevoerd.

Haren was met Evere de bakermat van de witloofteelt. In die tijd werden de bitterpeeën in de lagen nog warmgestookt met paardemest. De kweekmethode van het witloof heeft zich uitgebreid tot de andere streken. Geleidelijk zijn grote oppervlakten grond onteigend voor het aanleggen van spoorbanen en vooral voor het vliegplein op het Harenheideveld, gelegen tussen Evere, Diegem en Sint-Stevens-Woluwe, ook Woluweveld genaamd.

Er waren geen grote hoeven te Haren. Een hof waar ze een zwaar trekpaard hielden met soms een veulen, daarbij twee of drie koeien met een meutte (kalf), een schuur met tas en dorsvloer was in onze kinderogen reeds een groot hof.

Vóór de woningen aan de straat lagen de mesthopen voor de deur.

Ieder jaar na de hooitijd, mochten de koeien naar de gemeenteweiden gedreven worden. Het broek lag van aan de Hollebeek in den Twijninck tot de Klesperenstraat. Het spoor Brussel-Mechelen liep dwars door het broek, alsook de Beemdgracht, een waterloop die liep naar de Hollebeek en verder naar de Zenne.

Op het kleine plein in het dorp stond een zeer oude linde, aaronder in de oude tijd een schandpaal of staak stond.

In die gezegende tijd waren te Haren twee stations: Haren-Noord op de lijn Brussel-Mechelen en Haren-Zuid op de lijn Brussel-Leuven. Ik overdrijf een beetje als ik de pompeuze naam station gebruik voor de afgedankte fourgon, die beneden de berm stond, naast het spoor, dicht bij de spoorwegbrug.

Haren had ook, als oud dorp, zijn kasteelheren, niet zoals in vele dorpen, waar deze de grote viool speelden, doch als eenvoudige dorpelingen door iedereen graag gezien en gegroet. In het midden van het dorp lag het kasteel van Flodorp. Tussen het kasteel van Flodorp en de pastorie lag het pastoorsstraatje met de ingang en het spreekkamertje van het pastoorshuis.

Als men de tegenwoordige Cortenbachstraat voorbij de kerk naar beneden afdalt, komt men aan de Ganzeweidestraat. Daar stond rechts het kasteel van Cortenbach.

Links van de Ganzeweide tegenover de tegenwoordige Wachtstorenstraat ligt het oude "castrum" de burcht van de

Heren van Haren.

Als we voorbij het oude "castrum" de Ganzeweidestraat wat verder doorlopen lagen rechts de vijvers van het kasteel van de markies d'Assche. Het kasteel was gebouwd op de heuvelkam, omringd door majestueuze bomen en had een mooi uitzicht op de Zennevallei. De plaats heette Ter Elst. Vanaf 1907 bleef het erf onbewoond. In 1912 werd gans de inboedel verkocht. Toen alles leeg en kaal was werden het kasteel en het park ongeveer 9 ha. groot verkocht aan een maatschappij voor de som van 230.000 fr.

Na de oorlog werd het kasteel al meer afgetakeld.

Intussen was Haren Brussel geworden. Hier begint de moderne geschiedenis van het dorp... nu stad?

Er waren in Haren twee muziekfanfares: De Gretrykring de oudste en de "Eendracht", een jongske van de Gretry. Ze waren beter bekend onder de naam: fanfaar van de Poort en fanfaar van Van Beneden.

Er was in het dorp een oud schuttersgild met Sint Sebastiaan als patroonheilige. De wip stond in de Ganzeweide rechttegenover de "breem" van het kasteel.

Hoe kregen we in die jaren ons eerste onderwijs? Als ik op driejarige leeftijd, uit de kinderrok was gegroeid, liepen we naar de bewaarschool in Diegem.

Te Haren was nog geen meisjesschool. De godsdienstles werd in de kerk gegeven door de pastoor, elke morgen om acht uur. Op elfjarige leeftijd mochten we voor de eerste maal te communie gaan.

In die tijd, het moet ongeveer in 1895 geweest zijn, werd de meisjesschool gebouwd en zijn de vier eerste zusters uit Vorselaar te Haren aangekomen.

Na de eerste communie liepen we elke dag op en af naar het college te Vilvoorde, om er ons eerste frans te leren. We vormde een hele bende, waarvan sommigen heel wat fratsen uithaalden in het Vilvoordse broek. Van Buda tot aan de drie Fonteinën stond geen enkel huis. Het was het ideaal terrein om te ravotten.

Voor alle stielen in het dorp waren er bekwame vaklui. Bij de plaatselijke aannemers werkten de metselaars en de plakkers. In één van de twee huizen die op de Harenberg stonden woonde Jan de Smed. Voor die man bestonden er geen ijzerproblemen; hij herstelde alles wat herstelbaar was op meesterlijke wijze.

Naast ons lag het werkhuis van mijn grootvader; hij was wagen-maker - timmerman. Voor alle schrijnwerk kwam men bij Suske Potter. Zo was hij gekend. Hij maakte wagens, karren, ploegen, eggen, sleden of dakgebinten, deuren en vensterramen, kleerkasten en meubelen. Voor de meeste mensen van zijn tijd maakte hij, in de cholera-jaren ook hun laatste meubel de doodkist.

We aten lekker brood in die tijd, de bakkers stookten hun oven met wishout van beuk en olm. Als men met een versgebakken brood in huis kwam, rook heel het huis naar vers brood.

Er waren 5 bakkers : Maes, in ons gebuurte, Jan van " Bekkes " (Van der Elst), Pikke uit de poort aan de " staak ", wat verder Van Benekes en achter de kerk Lommeke Pit (Van Pevenage).

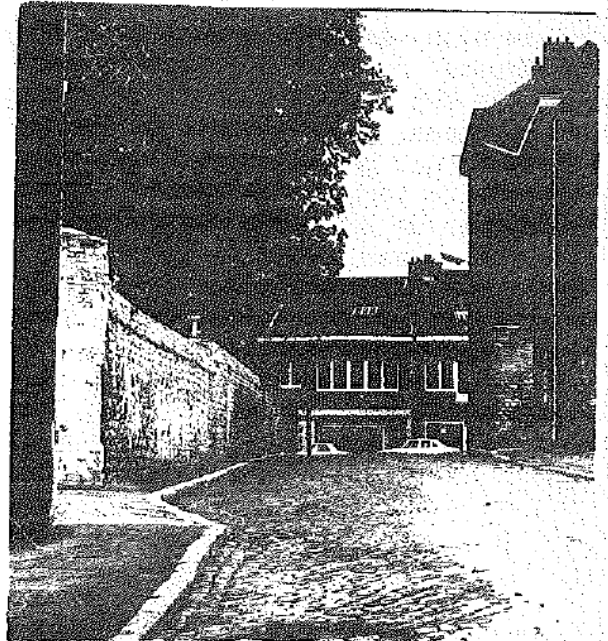
Er was geen hoefsmid te Haren, de meeste boeren gingen met hun paarden naar Diegem.

In twee kolenmagazijnen vonden de mensen van Haren hun gerief voor de winter.

Geen ziel in heel het dorp dacht er aan, een winterprovisie in hun kelder op te stapelen. Men had de kelderruimte nodig voor andere zaken. Daar stond het vleesvat, de boterpot en de melk. In de hoek lagen de patatten voor eigen gebruik. Alles wat fris fris moest bewaard blijven, stond in de kelder.

Voor alles wat de post betreft, moesten de Harenaren naar Haren-Noord ofwel kreeg Wannes de faktor een drinkgeld om de zaak klaar te spelen.

De politieke mannen hebben er voor Haren een dikke, zwarte streep achter gezet. Ga eens zien te Haren, nu bij Brussel gelapt, wat Brussel ervan gemaakt heeft en kom me dan vertellen wat ge er van denkt. In alle geval, laat ik hier een tekst volgen, geschreven in 1929, dus 8 jaar na de aanhechting, door Comte J. de Borchgrave d' Altena, geschreven in het " Bulletin de la Société Royale d' Archéologie de Bruxelles " van de maand April. We lezen op blz. 13 het volgende onder de titel : Le Mobilier de

L'Eglise de Haren. Les Bruxellois ne visitent guere la brousse qui s'étend d' Evere à Haren, les chemins étroits, tortueux et mal pavés, qui y mènent et la traversent, les batisses sans style, élevées sans alignement et groupées sans plan d'ensemble, le voisinage du chemin de fer, aux gares énormes, des usines fumeuses et de cimetières, en font une des plus laides banlieux de notre ville. Autrefois dans ces plaines, qui descendent doucement vers la Senne, s'élevaient de coquets villages. De temps en temps, une vieille maison basse, au portail cintré à bossages, le rappelle discrètement, les édifices religieux en témoignent aussi. L'église d'Evere, à la tour carée et courte, est rurale d'aspect, comme l'ancienne église de Haren qu'entourent une série d'exploitation agricoles. L'église de Haren, dont notre confrère et ami, M. l'Abbé Thibaut, analyse la pittoresque architecture, possède un mobilier que peuvent lui envier plusieurs de nos sanctuaires urbains, Sainte Elisabeth de Hongrie la protège; à son autel, les foules viennent depuis plusieurs

siècles implorer la guérison de la teigne, de la grosse galle lit on sur un ancien drapelet de pèlerinage. Sur cette naive image figure une vue assez fidèle de l'église. Ce culte populaire ne semble pas décroître à en juger par les innombrables bonnets d'enfants, en batiste, ou en laine, les casquettes et les linges de toutes sortes, accumulés au pied du Calvaire, élevé à l'extérieur contre le chevet, ou un tronc est ménagé dans le muraille. Volgt dan de beschrijving van het meubilair.

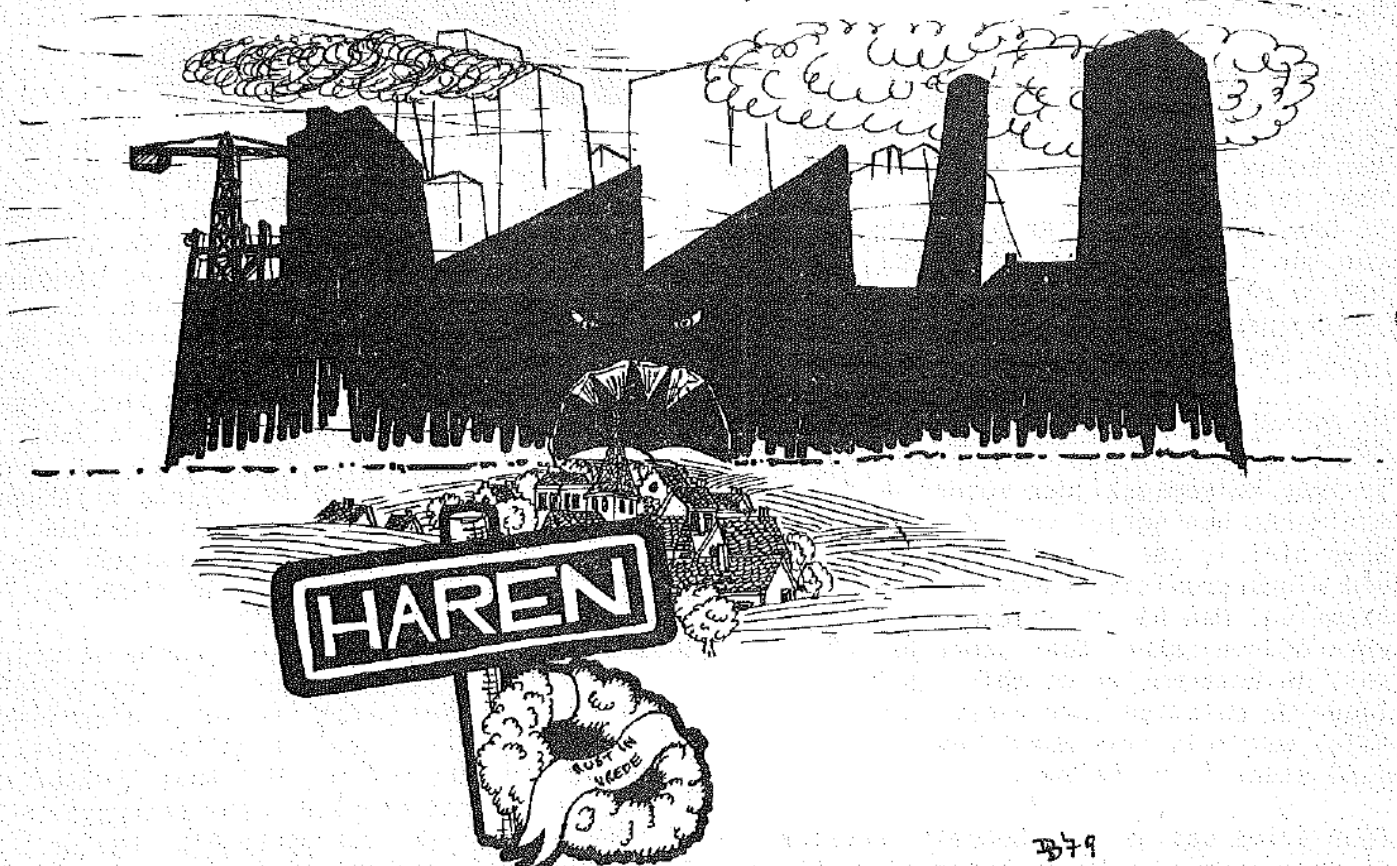
Als ik mijn verhandeling betitel : Haren bij Brussel gelapt en verder het politiek spel van Max en consoorten, een "schelmerij" noem, dan blijft mijn oordeel mild, tegenover wat graaf de Borchgrave in 1929 schreef. De vernielers van het natuurschoon van de Zennevallei in de Brusselse omgeving, staan helaas, buiten schot. De inwoners van de streek, als slachtoffers, staan machteloos en zonder verhaal tegen een dergelijke verwoesting.

Alleen het kerkje is overgebleven, als juweel uit de vroegere jaren, doch met een

geschonden omgeving. Het beeldhouwwerk van kansel en kommuniebank is van buitengewone kunstwaarde en dateert met de beschotten van 1728.

De kerk was toegewijd aan de H. Elisabeth van Hongarije. Ze werd vereerd als beschermheilige tegen de haarworm.

Het lezen van het artikel, in Eigen Schoon, van F. Van der Elst, is voor mij een dankbare gelegenheid om uit mijn dagboek herinneringen op te diepen uit mijn jeugdijaren, begonnen in 1886 en lopend tot 1911. Het is de getrouwe weergave van het dorpsbeeld op het einde van de negentiende en het begin van de twintigste eeuw, de tijd die nu "La belle époque" wordt genoemd. De jongeren uit Haren zullen waarschijnlijk glimlachend de schouders ophalen voor "la belle époque", omdat ze niet beter weten. Doch voor ons, ouderen, als we Haren uit onze jeugd, vergelijken met het Haren van nu, dan staan we versteld, voor de domme en wraakroepende vernielingszucht van hen, die voor taak hebben, het cultuurpatrimonium van het volk gaaf te bewaren. Zo is Brussel zelf een stad zonder ziel geworden.

 Metro

 Molenbeek

ANNO 1979

Weldra vijf jaar geleden hadden de eerste uitwijzingen plaats. 787 bewoners moesten in aller eil vertrekken zonder dat enige vorm van wederhuisvesting voorzien was.

Er werd weinig of geen informatie gegeven over wat gebeurde. Er was geen begeleiding en de gemeente waste de handen in de ONSCHULD. De snelheid waarmee alles plots een aanvang nam had ook haar verrast Ook zij had dit zo niet gewild, stelde ze bij monde van haar Burgemeester. Blijft evenwel het feit dat in de ogen van vele Molenbekenaren de gemeente toen heeft gefaald..... dat zij niet heeft verdedigd wat haar het dierbaarst had moeten zijn, met name HAAR BEVOLKING.

Jaren zouden de metrowerken de buurt onbewoonbaar maken en de vlucht uit Oud-Molenbeek versnellen.

Eind 1978 dan, lag de metropijp er. De bulldozers trokken weg. De stilte keerde wat terug.

Nu blijft het nog een wachten op de inhuldiging van de metro, een wachten ook op de bovengrondse afwerking.

Wat momenteel in Molenbeek te zien is, kan enkel aanstoot geven.

Betonnen schuttingen (zie Berlijnse Muur te Molenbeek; Brallerlei jg. 2 nr 9-10) zijn toch voor niemand een aanvaardbaar eindresultaat van een projekt dat bijna 1,5 miljard fr. koste.

Datgene wat aan het oude stadsweefsel werd ontnomen moet zo vlug mogelijk worden teruggegeven.

De metrozone moet weer levensvatbaar worden gemaakt. En het kan. Er is nieuwe hoop.

Inderdaad, in het kader van de besluiten op de woonkernvernieuwing te Brussel, werd aan de gemeente zowat 1 miljard fr. beloofd voor de bovengrondse aanleg van het getroffen gebied.

In een eerste schijf komen ± 334 miljoen vrij :

100 miljoen voor aankopen; 224 miljoen voor werken en 10 miljoen voor studie.

Een B.P.A. en een onteigeningsplan dat de uitvoering van de geplande vernieuwing moet toelaten ging onlangs (8/1/79 - 7/2/79) in onderzoek.

Aanvankelijk dacht de gemeente het bij dit openbaar onderzoek te kunnen laten.

De inwoners eisten echter meer.

Het gebrek aan objektieve, verstaanbare en gepersonaliseerde informatie kon slechts nieuwe ONRUST veroorzaken.

Wat gaat er juist gebeuren ? Wanneer ? Waarom ? Moet iedereen onteigend worden ? Wordt ook iedereen uitgezet ? Wat gebeurt er met de kleine bedrijven en met de winkels ?

Welke ruimte wordt er vrijgemaakt voor kinderen, bejaarden, volwassenen ? Worden er nog huizen afgebroken ? Welke zijn de normen om een huis al of niet als zijnde in degelijke staat te bestempelen ? Hoeveel nieuwe woningen komen er ? Wie krijgt prioriteit ? Wie zal de woningen beheren ? Wanneer worden alle onzekerheden weggewerkt ?

Met deze en andere vragen werd de gemeente op 24 januari gekonfronteerd tijdens een publieke informatievergadering in het gemeentehuis.

De inwoners waren er. De betrokken mandatarissen en ambtenaren ook.

Al vlug bleek echter dat de gemeente nog niet genoeg tijd had gehad om alles precies uit te kienen. De meeste antwoorden bleven dan ook ontwijkend en weinig precies.

De Schepen beloofde evenwel, onder voorwaarde van goedkeuring van het B.P.A., weldra meer garanties te geven aan eigenaars en huurders betreffende het al of niet onteigenen van hun woning.

Ook werd beloofd binnen afzienbare tijd weer een publieke vergadering te houden en op dat ogenblik dan ook meer in detail te treden.

Permanent overleg werd eigenlijk nog niet beloofd. Spijtig. Het gehele opzet van de publieke vergaderingen blijkt momenteel enkel gesteund op de idee de ONGERUSTHEID bij de betrokken inwoners weg te nemen. Een doelstelling als een ander, maar voor wanneer de erkenning van het INFORMATIE-RECHT ?

De betrokken buurt behoort zijn bewoners toe.

Aan hen om over hun toekomst zelf te beslissen. Uit.

F.L.

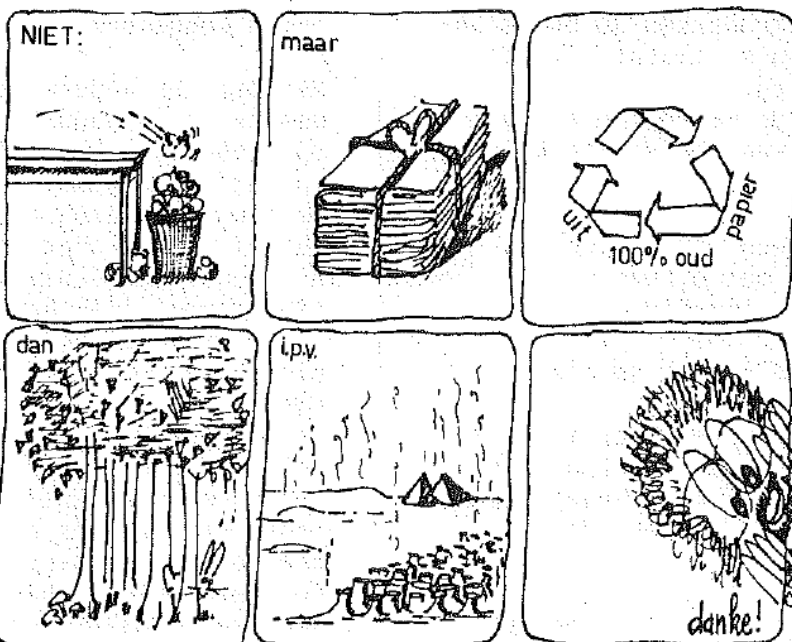
P.S. Hoe het metroverhaal verder verloopt leest u wel een volgende keer. We houden u op de hoogte.

LEEFMILIEU, da's ook voor ons :

Milieugroep KEERBERGEN richt kortelings een vormingscyclus in rond het milieu-probleem.

De lessenreeks gaat door in 't kasteeltje, Haachtse Baan, Keerbergen telkens om 20.00 u. Inkom gratis.

<u>Data en onderwerpen :</u>	maandag 5 maart	: Milieubeleid
	maandag 12 maart	: Ruimtelijke ordening
	maandag 19 maart	: Milieu en economie
	maandag 26 maart	: Natuurbehoud
	maandag 2 april	: Ekologie, Natuurbescherming en milieubeheer

Cyclus ingericht door Volkshogeschool ELCKER-IK.
 met als doel : een overzicht krijgen van de milieu-problematiek, inzichten verkrijgen in de samenhang tussen milieu-problemen en de maatschappelijke verhoudingen, en concrete kennismaking met leefmilieu-problemen in de streek en die analyseren.

Telkens een inleiding, daarna bespreking.

Waar ? ELCKER -IK, Nauwstraat 9, Mechelen (015/21. 89.96) om 20.00 u.

Inkom : 50 frank per avond.

Maandag 5 februari : Milieu en Ruimtelijke Ordening door Hugo Lejon.

Maandag 12 februari : Milieu en Landbouw door André Verstraeten (B.J.M.).

Maandag 19 februari : Kritische Ekologie door Geert Debluts (bioloog).

Maandag 26 februari : Konkrete Milieu-akties in de streek.

MAGNUM BEGYNASTIUM BRUXELLEENSE
OF HET FILMVERHAAL VAN DE KAAIENBUURT

In het noord-oostelijke stadsdeel van de Vijfhoek werd rond 1250 een Begijnenklooster gebouwd. Na de nodige branden en plunderingen werd het klooster verscheiden malen heropgebouwd. Rond 1820 werd het afgebroken om plaats te maken voor het Pachécogesticht. Alleen de kerk blijft als zwijgende getuige over. Zij is als contactcentrum voor de wijkbewoners verloren gegaan.

De dagelijkse markt op het Katelijneplein, het karakter en de drukte van de Lakenstraat en Vlaamse steenweg zijn restanten van de eens zo levendige en volkse buurt.

De Begijnhofwijk was vroeger de Brusselse havenbuurt. Hiervan zijn enkel de straatnamen (de kaaien) overgebleven. Aan de rand van deze buurt werden kantoren gebouwd (Assubel - Philipsbuilding) maar de speculatie drong dieper in de wijk door. Ruim 10% van het woningpatrimonium staat leeg, afbraak heeft voor de nodige parkings gezorgd.

De Begijnenwijk is gedeeltelijk een vergeten stuk stad. Slechts 2-3 jaar geleden nam de belangstelling ervoor toe. Er zouden renovatieplannen in de maak zijn. De wijk werd een flinke konkurent van de Marollen. Sommigen zagen er een tweede Zavelwijk (Sablon) in. Daarom is en blijft deze wijk bedreigd met de ondergang.

Momenteel is het nog een toevluchtsoord voor half-marginalen. Onderverhuring van onhygiënische en oncomfortabele kamers viert hoogtij. Het snobistische karakter van uitgaan eten aan de Vismarkt neemt toe. Over het aanleggen van fonteinen op deze Vismarkt doen de wildste verhalen de ronde. Het is eens te meer het prestigieuze dat de bovenhand haalt.

De film "MAGNUM BEGYNASTIUM BRUXELLEENSE" handelt over de Begijnhofwijk. Gedurende drie jaar heeft de regisseur Boris Lehman de film laten rijpen. Voor het maken van deze film heeft hij de medewerking van de bevolking gekregen. Het is dan ook een experimentele film met een dokumentair karakter. Wat gebeurt er zo allemaal tijdens de dag in 'n Brusselse wijk?

JUUL SPOOREN.

Donderdag 15 Maart 20 u 30.

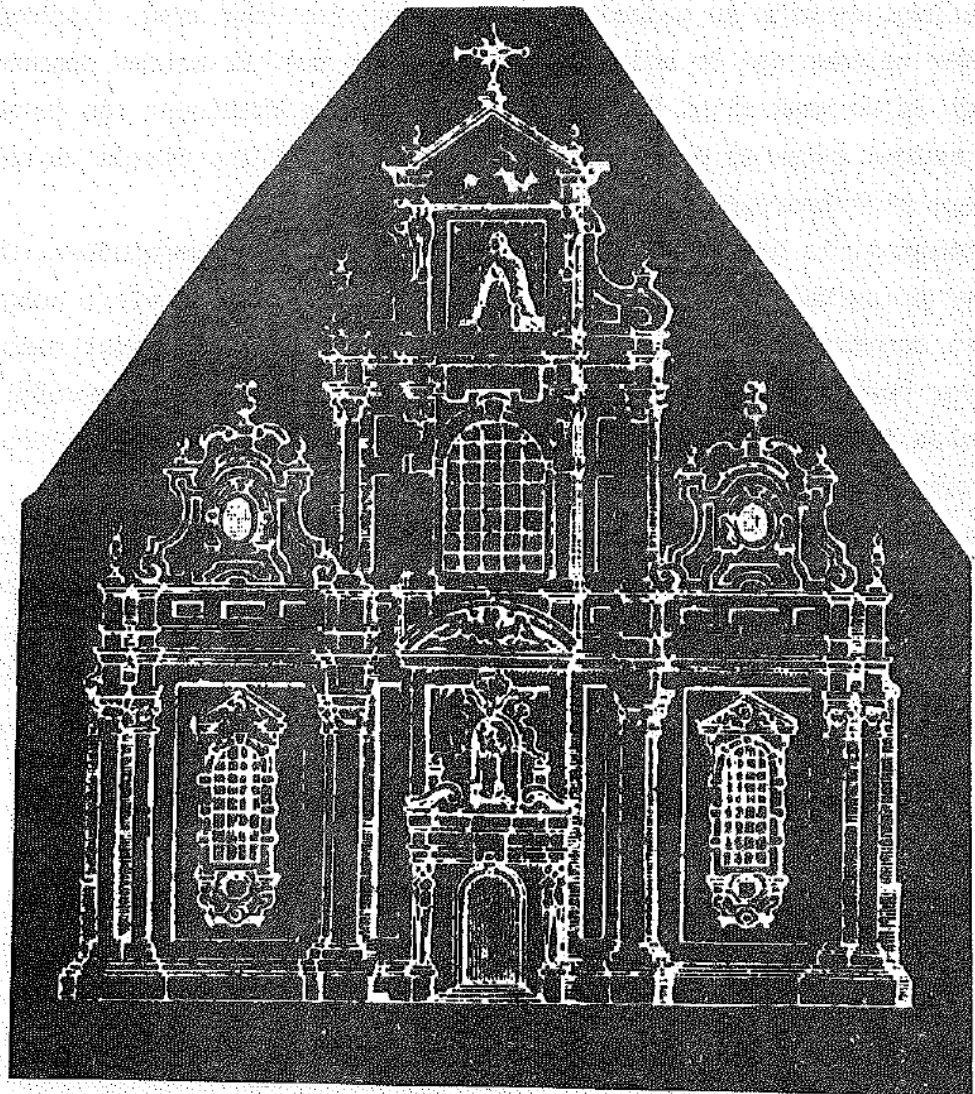
BEURSSCHOUWBURG (Ortsstraat 22, 1000 Brussel)

MAGNUM BEGYNASIUM BRUXELLESE.

Een film van BORIS LEHMAN over
de bedreigde BEGIJNHOFWIJK

Organisatie : F. Masereelfonds Brussel Zuid.

INLEIDING -
NABESPREKING :
J. SPOOREN ,
J. SLEEBUS .

D.A.K. : 80 (50 : leden, CJP, + 3 ...)